

پیام پنج جنگ با عمالیقیان

مطالعه متون مقدس: اول سموئیل ۱۵؛ خروج ۱۷: ۸-۱۳؛ غلاطیان ۵: ۱۶-۱۷، ۲۴

۱. اول سموئیل ۱۵ گزارشی از نافرمانی شائول در غلبه بر عمالیقیان است:
 - آ. او دشمن را شکست داد، ولی به کلی از خدا نافرمانی کرد - آ.آ. ۷-۹.
 - ب. اینجا شائول به طور مطلق و کامل افشا شد، و سپس توسط خدا و نیز توسط سموئیل رد شد - آ.آ. ۱۴-۲۶.
 - پ. این باب شامل یک درس مهم برای امروز ماست.
۲. در نمادشناسی، عمالیقیان نشانگر جسم - انسان سقوط کرده - است - خروج ۱۷: ۸-۱۶:
 - آ. عمالیق، همان جسم، دشمن اصلی است که ما را از ادامه دادن با خداوند درمانده می کند - آ. ۸؛ تثنیه ۲۵: ۱۷-۱۸:
 ۱. نام عمالیق به معنای «جنگی» است، که نشان می دهد جسم جنگی، ویرانگر و آزاردهنده است.
 ۲. بزرگترین ویران کننده زندگی مسیحی همان جسم است - اول پطرس ۲: ۱۱.
 ۳. این حقیقت که خدا یک جنگ دائم با عمالیق دارد آشکار می کند که خدا از جسم بیزار بوده و مایل به ریشه کن کردن آن است - خروج ۱۷: ۱۶؛ غلاطیان ۵: ۱۷.
 - ب. جسم نشانگر مجموع انسان کهنه ساقط است، [یعنی] کل وجود سقوط کرده ما - پیدایش ۶: ۳؛ رومیان ۷: ۱۸؛ غلاطیان ۲: ۱۶:
 ۱. جسم همان زیستن و ابراز انسان کهنه است - رومیان ۶: ۶.
 ۲. جسم دشمنی با خداست، جسم تابع قانون خدا نیست، و جسم نمی تواند خود را تابع قانون خدا کند - ۸: ۷.
 - پ. جسم اردوگاه دشمن خدا و بزرگترین پایگاه کار اوست - غلاطیان ۵: ۱۹-۲۱:
 ۱. در کل عالم، دشمن منحصر به فرد خدا، از نظر عملی، شیطان نیست، بلکه جسم است - رومیان ۸: ۷.
 ۲. جسم، انسان سقوط کرده، مطلقاً با شیطان یک بوده و توسط شیطان استفاده می شود تا بر ضد خدا بجنگد - متی ۱۶: ۲۳؛ غلاطیان ۵: ۱۷.
 ۳. جسم در میان دشمنان ما اولین است که بر گناه، دنیا و شیطان پیشتاز است تا بر ضد ما بجنگد - رومیان ۸: ۳.
 ۴. خدا از جسم بیزار است همان طور که از شیطان بیزار است، و او می خواهد جسم را نابود کند همان طور که می خواهد شیطان را نابود کند - خروج ۱۷: ۱۶؛ تثنیه ۲۵: ۱۷-۱۹؛ اول سموئیل ۱۵: ۲-۳.
 - ت. با عمالیق دستی بر ضد تخت خداوند وجود دارد - خروج ۱۷: ۱۶؛ اول سموئیل ۱۵: ۲۲-۲۳:
 ۱. عمالیق سعی کرد تخت خدا را بر اندازد، همان طور که شیطان یک بار سعی به انجام این کار کرد - خروج ۱۷: ۸، ۱۶.
 ۲. مانند خود شیطان، جسم بر ضد اقتدار خداست - اشعیا ۱۴: ۱۲-۱۴:
 - (آ) جسم در طغیان علیه خدا و علیه تخت اوست.
 - (ب) هر کاری که خدا به طور دولتی می کند، جسم با آن ضدیت می نماید.
 ۳. جسم ما دشمن اقتدار خداست و در طغیان علیه حکومت دولتی خداست:
 - (آ) جسم بسیار زشت است، زیرا علیه تخت، حکومت، و برنامه خداست - مکاشفه ۴: ۵؛ ۶: ۳؛ افسسیان ۳: ۱۱.

- (ب) هر جنبه از جسم ما، چه خوب و چه بد، دشمن اقتدار خداست.
- (پ) هرآنچه از جسم است علیه تخت خدا بوده، و توسط شیطان زیرک، همان دشمن خدا، استفاده می‌شود تا مانع مقصود خدا شود - دوم قرنتیان ۲: ۱۱.
- ث. جسم بر ضد مقام پادشاهی است:
۱. جایی که جسم است، پادشاهی خدا نمی‌تواند وجود داشته باشد.
 ۲. به این دلیل، باید قبل از اینکه پادشاهی خدا بتواند بیاید، کاملاً به جسم رسیدگی شود.
۳. در اول سموئیل ۱۵: ۲ یهوه اعلام کرد که عمالیقیان را به سبب آنچه بر اسرائیل روا داشتند وقتی که با اسرائیل جنگیدند، مجازات کند:
- آ. عمالیق با فرزندان اسرائیل در حالی که برای رسیدن به هدف خدا سفر می‌کردند، جنگید - خروج ۱۷: ۱۶-۸؛ اول سموئیل ۱۵: ۲-۳:
۱. در جنگ با عمالیق که در خروج ۱۷: ۸-۱۶ تشریح شده است، موسی با عصای خدا در دستش، بر فراز تپه ایستاد، و یوشع با مردان برگزیده بیرون رفت تا با عمالیق جنگیده و او را شکست دهد.
 ۲. در حالی که یوشع می‌جنگید، موسی دعا می‌کرد.
 ۳. پس از اینکه یوشع عمالیق را شکست داد، خدا اعلام کرد که «نسل اندرنسل با عمالیق در جنگ خواهد بود» (آ. ۱۶)؛ این نشان می‌دهد که چقدر درمانگی ناشی از عمالیقیان، در نظر خدا جدی بود.
- ب. خروج ۱۷: ۸-۱۳ به ما نشان می‌دهد که چگونه با عمالیق بجنگیم:
۱. ما توسط مسیح شفیع و روح مبارز، با عمالیق می‌جنگیم - رومیان ۸: ۳۴؛ عبرانیان ۷: ۲۵؛ غلاطیان ۵: ۱۷:
 - (آ) موسی با دست برافراشته خود بر فراز تپه، نمادی از مسیح صعود کرده است که در آسمانها شفاعت می‌کند - خروج ۱۷: ۹، ۱۱.
 - (ب) یوشع در جنگ با عمالیق، نمادی از روح ساکن در درون است که با جسم می‌جنگد - آ. ۹، ۱۳.
 - (پ) ما باید با مسیح شفیع متحد باشیم تا با روح مبارز همکاری کنیم - کولسیان ۳: ۱-۳، ۵؛ رومیان ۸: ۳۴، ۱۳؛ غلاطیان ۵: ۲۴، ۱۷.
 ۲. در نبرد بر ضد عمالیق، ما باید با دعا و با به مرگ سپردن جسم، با خداوند همکاری کنیم - لوقا ۱۸: ۱؛ اول تسالونیکیان ۵: ۱۷؛ رومیان ۸: ۱۳؛ غلاطیان ۵: ۲۴:
 - (آ) وقتی دعا می‌کنیم، با مسیح شفیع یک هستیم - رومیان ۸: ۳۴.
 - (ب) وقتی جسم را به مرگ می‌سپاریم، با روح مبارز یک هستیم - غلاطیان ۵: ۱۷.
 - (پ) از یک سو، ما باید با مسیح دعا کنیم؛ از سوی دیگر، باید جسم را توسط روح مبارز هلاک کنیم - آ. ۲۴.
 - (ت) مصلوب کردن انسان کهنه مسئولیت خدا بود؛ مصلوب کردن جسم مسئولیت ماست - رومیان ۶: ۶؛ ۸: ۱۳؛ غلاطیان ۵: ۲۴.
۴. خدا به شائول فرمود که «عمالیقیان را شکست ده» و «تمامی اموالشان را به نابودی کامل بسپار» و بر ایشان رحم نکن، ولی او از فرمان یهوه اطاعت نکرد - اول سموئیل ۱۵: ۳-۹:
- آ. شائول عمالیقیان را کشت، ولی آجاج پادشاه را با بهترین گوسفندان و گاو و گوساله‌های پرواری و بزه‌ها و هر چیز خوب نگاه داشت - آ. ۷-۹.
- ب. اینکه شائول و مردم بهترین قسمت‌های چیزهایی را که باید به نابودی کامل می‌سپردند نگاه داشتند، این حقیقت را نشان می‌دهد که، به طور تجربی، ما جوانب خوب جسم و حیات طبیعی را ارزشمند می‌شماریم و نمی‌خواهیم آنها را نابود کنیم:

۱. ما هرکاری را که جدا از فیض خدا و جدا از وابسته بودن به او و اعتماد کردن به او انجام دهیم، از جسم است - فیلیپیان ۳: ۳-۴.
۲. هر جنبه از جسم، چه خوب و چه بد، بر خلاف فیض و پادشاهی خداست و ما را از مسرت مسیح بازمی‌دارد؛ بنابراین، ما باید از هر جنبه از جسم متنفر بوده و در نبود کردن جسم مطلق باشیم - رومیان ۸: ۱۳؛ غلاطیان ۳: ۳؛ ۵: ۲-۴.
- پ. خدا نمی‌خواست شائول بهترین احشام را به عنوان قربانی برای او نگاه دارد - اول سموئیل ۱۵: ۱۵: ۱. هر چیزی که برای خدا ارائه و قربانی شود که منشأ آن در جسم باشد، در نظر او شر است - آ. ۱۹.
۲. اهدای چیزی به خدا بر طبق اراده خودمان، گستاخی و گناه است - پیدایش ۴: ۵؛ متی ۷: ۲۲-۲۳.
۵. **انجام نیکوکاری مطابق میل خودمان در واقع یک عمل سرکشی علیه تخت خداست - اول سموئیل ۱۵: ۲۳-۲۲؛ خروج ۱۷: ۱۶:**
- آ. نافرمانی شائول او را به عنوان یک سرکش علیه خدا و یک دشمن خدا، افشا کرد - اول سموئیل ۱۷: ۲۲.
- ب. شائول نسبت به خدا کاملاً سرکش بود؛ او نه تابع خدا بود و نه خدا را به عنوان پادشاه و سر خود برگرفت.
- پ. او با سرکشی، که به شرارت بت‌پرستی است، ساخته شده بود - ۱۵: ۲۳.
- ت. آنچه شائول انجام داد به شرارت تماس با روح شریر به منظور اجرای قصد آن روح، و نه قصد خدا، بود - آ. ۲۳.
- ث. همه طغیان مسئله فرض کردن است، مسئله جرأت انجام کارها بدون خدا.
۶. **شائول مقام پادشاهی خود را از دست داد، زیرا عمالیک را کاملاً نابود نکرد - آ. ۲۶، ۲۸:**
- آ. اگر در رسیدگی به جسم خود مطلق نباشیم، ما، مثل شائول، مقام پادشاهی خود را از دست خواهیم داد - اول پطرس ۲: ۹؛ مکاشفه ۱: ۶؛ ۵: ۱۰.
- ب. روایت نافرمانی شائول یک هشدار است، که نشان می‌دهد ما نباید هیچ کاری را در پادشاهی خدا توسط جسممان انجام دهیم؛ در همه چیز ما باید جسم خود را مصلوب کرده و با امانت روحمان را برای پیروی از خداوند، همان روح حیات بخش کامل که در روح ما ساکن بوده و با ما یکی است، بکار ببریم - اول قرنتیان ۱۵: ۴۵؛ ۶: ۱۷؛ دوم تیموتائوس ۴: ۲۲؛ غلاطیان ۵: ۱۶، ۲۵.
- پ. وقتی به عمالیک رسیدگی شود، پادشاهی خدا بلافاصله می‌آید - خروج ۱۸: ۱-۲۶:
۱. پادشاهی خدا نشانگر اقتدار خداست که توسط آن همه چیز تابع خدا می‌شود - مرقس ۱: ۱۵؛ یوحنا ۳: ۳، ۵؛ مکاشفه ۱۱: ۱۵؛ ۱۲: ۱۰؛ دانیال ۲: ۴۴.
۲. از آنجایی که جسم در مقابل [برضد] مقام پادشاهی است، قبل از اینکه پادشاهی بتواند بیاید، باید کاملاً به جسم رسیدگی شود - اول قرنتیان ۶: ۹-۱۰؛ افسسیان ۵: ۵.
- ت. اگر از کلام خدا پیروی کنیم تا به طور کامل جسم را از بین ببریم و بر طبق روح زندگی کرده و راه برویم، دارای مقام پادشاهی بوده و در پادشاهی خدا خواهیم بود - رومیان ۸: ۴؛ ۱۴: ۱۷؛ غلاطیان ۵: ۱۹-۲۱؛ دوم پطرس ۱: ۵-۱۱.